

[Knud Lind]

eventuelt vil forlade folketingssalen, vil jeg alligevel tillade mig at nævne, at ombudsmanden på trods af sin fortid inden for udlændingeområdet egenhændigt kun har skønnet sig inhabil i 14 sager i alt ifølge beretningen.

Nu ved jeg godt, at det nok ikke går så ilde som sidste gang, at man forlader salen i dag, man venter formentlig til på torsdag, men tidligere har man jo forladt den i vrede. Den manglende erkendelse af inhabilitet har foreligget, uagtet at 77 sager angik afgørelser i henhold til udlændingeloven, heraf 41 sager om afslag på anmodning om opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, dvs. opholdstilladelse af humanitære grunde. De 14 sager, som gav anledning til kritik, vedrørte alle Justitsministeriets og Direktoratet for Udlændinges tidsmæssige behandling af ansøgninger om familiesammenføring fra tamilske flygtninge i Danmark.

Ombudsmandens beretning for 1989 er for os at se endnu en understregning af, at bekendtgørelsen af lov om Folketingets Ombudsmand bør laves om, således at klagesager, som er omfattet af udlændingeloven og indfødsretslovene, falder uden for området for ombudsmandens virksomhed, ligesom kun danske statsborgere bør have klageadgang til ombudsmanden. Vi mener i øvrigt, at bekendtgørelsen, som altid bliver optrykt som en instruks for Folketingets Ombudsmand, bør ændres for så vidt angår § 16, stk. 2, der vedrører ombudsmandens inhabilitet. Vi mener, at også denne årsberetning giver os god grund til at sige, at den bør ændres, således at reglerne bliver i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om inhabilitet. Det mærkelige er jo, at ombudsmanden har rejst land og rige rundt og undervist mennesker om inhabilitetsregler i forbindelse med forvaltningsloven, men når man kigger på ombudsmandens egne regler for inhabilitet, ja, så følger de slet ikke det. Det, man ser i instruksen, er noget af det mest magre, man kan finde vedrørende inhabilitet.

Vi mener, at det er uheldigt, at ombudsmanden på trods af sin helt generelle inhabilitet i udlændingesager f.eks. færdiggør 10 flygtningesager i et sådant omfang, at ombudsmanden først fem minutter i tolv opdager, at han er inhabil, og efter at han har været dybt, dybt nede i materien, så bliver der pludselig sat en sætteombudsmand på.

Alle disse ting både i beretningen og andetsteds helt op til 1990 – jeg kan henvise til de bilag, der foreligger – godtgør, at der bør laves om på reglerne vedrørende ombudsmandens inhabilitet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde.
Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/11 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Forslaget fra Kristeligt Folkeparti går ud på, at hundeloven ændres, sådan at det i loven bliver fastslået, at hunde i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid skal føres i bånd. Man har dog indsat den bestemmelse, at justitsministeren kan fritage visse hunde, f.eks. politi- og vagthunde, fra kravet om, at de skal føres i bånd. Forslaget tilsigter også at skabe mulighed for, at politiet kan kræve en hund aflivet, hvis den har skambidt et menneske.

Jeg er sikker på, at Kristeligt Folkepartis forslag har sin baggrund i den senere tids store debat og omtale af en meget tragisk sag, hvor et barn blev skambidt af to rottweilere. Forslaget har, kan man sige, fået fornyet aktualitet, fordi der i sidste uge var et nyt tilfælde, hvor et barn blev udsat for meget alvorlige hundebid. De sager har også gjort indtryk på mig, og jeg har derfor taget nogle initiativer, som jeg skal komme tilbage til senere under debatten.

Med hensyn til den første del af forslaget finder jeg det vigtigt at gøre nogle bemærkninger